

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk § 16 nesp. říz.

Čís. 1370.

V otázce výše daně, opravňující a zavazující ku protokolování obchodníka, jest rozhodným stav zákonodárství v den, kdy žádost o protokolování se vyřizuje, nikoliv v den, kdy byla podána.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1921, R I 1526/21.)

Rejstříkový soud vrátil usnesením ze dne 19. srpna 1921 opověď firmy k zápisu do rejstříku, podanou dne 23. června 1921, aby opověď byla doplněna průkazem o právoplatné předepsané výdělkové dani ve výši pro zápis do obchodního rejstříku dle zák. ze dne 30. června 1921, čís. 260 sb. z. a n. nutné, jelikož předložený certifikát berní správy odpovídá předpisům starším. Rekursní soud usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Zákon ze dne 30. června 1921, čís. 260 sb. z. a n., jímž byl změněn § 7 uvozovacího zákona k obchodnímu zákonu ve znění cís. nař. ze dne 11. července 1898, čís. 124 ř. zák., nabyt účinnosti dnem vyhlášení t. j. 5. srpna 1921, a naprosto jest vyloučeno, by po tomto dni byl povolen zápis firmy obchodníka do obchodního rejstříku, neprokázal-li žadatel podmínek tohoto zákona, byť žádost byla podána nebo, jako v tomto případě znovu podána, před 5. srpnem 1921 za platnosti dřívějších předpisů. Neboť není ustanovení zákona, dle něhož bylo by posuzovati přípustnost zápisu podle dne podání, a pokud se tkne ustanovení přechodných, nařizuje čl. III dotčeného zákona pouze to, že jeho ustanovení nemají vlivu na firmy v obchodní rejstřík již zapsané. Zásada § 5 obč. zák. zde v úvahu nepřichází. Nejdeť při zápisu firmy do obchodního rejstříku o ryze soukromé právo opovídatele, nýbrž alespoň touž měrou o zájmy veřejné a zájmy světa obchodního. Svět obchodní spoléhá a jest oprávněn spoléhati v pravdivost zápisu do obchodního rejstříku. Proň datum zápisu hlásá, že zapsaný obchodník v den zápisu platil daň, jak v ten den byla pro zápis do obchodního rejstříku předepsána. Tento poznatek není pro obchodní svět bez valného praktického významu. A tento poznatek byl by mylným, kdyby uznána byla správnost stěžovatelova stanoviska. Z ustanovení § 1 nařízení ze dne 26. dubna 1906, čís. 89 ř. zák., vedle něhož se pro firmy, za jichž zápis žádáno po 14. červnu 1906, obchodní rejstřík povede dle formuláře tímto nařízením zavedených, nemůže stěžovatel obdobou ničeho odvoditi pro svůj opačný názor, ježto ustanovení to jest povahy ryze formální.

Čís. 1371.

Podnikatel elektrického vedení není zbaven náhradní povinnosti tím, že zachoval všechny předpisy, jež mu byly při povolení uloženy, ne-